

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt mandag den 18. marts 2013

Sag 5/2013

Anklagemyndigheden
mod

Domfældte

(advokat C. A. Fabritius Tengnagel)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret den 11. september 2012 og af Østre Landsrets 12. afdeling den 2. oktober 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Lene Pagter Kristensen, Vibeke Rønne og Hanne Schmidt.

Påstande

Domfældte har nedlagt påstand om, at Østre Landsrets kendelse af 2. oktober 2012 ophæves.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Landsretten har henholdt sig til den afsagte kendelse.

Anbringender

Domfældte har navnlig anført, at anklagemyndigheden ikke har indleveret kæreskriftet til byretten inden for fristen i udleveringslovens § 16, stk. 3, jf. retsplejeloven § 970, stk. 1. Kæremålet bør endvidere ikke admitteres i henhold til retsplejelovens § 969, jf. § 910, stk. 2. Efter § 910, stk. 2, kan landsretten tillade anke, hvis fristoverskridelsen skyldes grunde, der ikke

kan tilregnes den pågældende. Det er således anklagemyndighedens forhold, der er afgørende, og der er ikke hjemmel til at tillægge landsrettens mulighed for at korrigere anklagemyndighedens fejl betydning for spørgsmålet om kæretilladelse. En stadfæstelse af landsrettens kendelse vil betyde, at landsretten får pålagt et ansvar for anklagemyndighedens fejlagtige indlevering af kæreskrifter. Landsrettens admittering af kæreskriftet er ensbetydende med en praksis, hvorefter anklagemyndigheden altid vil skulle have admitteret et kæremål, når blot kæreskriftet er rettidigt indleveret til landsretten, hvilket er i strid med ordlyden og indholdet af retsplejelovens § 970, stk. 1. Retspraksis har desuden anlagt en restriktiv fortolkning af retsplejelovens § 910, hvis der foreligger fejl fra anklagemyndighedens side.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at det beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvorvidt retten i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 2, finder, at kære skal tillades. Østre Landsrets afgørelse er udtryk for en sådan konkret vurdering. Den omstændighed, at sagen i forbindelse med kære af spørgsmålet om varetægtsfængsling var fremsendt til Østre Landsret, må antages at være baggrunden for, at anklagemyndighedens kæreskrift vedrørende byrettens afgørelse om udleveringsspørgsmålet ligeledes blev fremsendt til landsretten. Under disse omstændigheder er det undskyldeligt, at kæreskriftet ikke blev fremsendt til byretten.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter udleveringslovens § 16, stk. 3, kan kære af byrettens kendelse om udlevering ske til landsretten inden for en frist på 3 dage. Efter retsplejelovens § 970, stk. 1, skal kæremål fremsættes skriftligt eller mundtligt for den ret, hvis beslutning påklages.

I den foreliggende sag indgav anklagemyndigheden den 13. september 2012 kæreskrift til Østre Landsret vedrørende byrettens kendelse af 11. september 2012.

Da kæreskriftet ikke blev indgivet til byretten inden udløbet af kærefristen, er kæremålet ikke rettidigt.

Efter udleveringslovens § 16, stk. 3, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2, kan landsretten tillade kæremålet, hvis den part, der kærer, sandsynliggør, at den pågældende først efter udløb af kærefristen er blevet bekendt med den omstændighed, som kæremålet støttes på, eller at overskridelse af fristen i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Højesteret finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at tillade kæremålet. Det forhold, at landsretten ville have kunnet nå at sørge for, at kæreskriftet blev indleveret til byretten inden udløbet af fristen, kan således ikke føre til, at forholdet ikke kan tilregnes anklagemyndigheden.

Højesteret ophæver herefter landsrettens kendelse af 2. oktober 2012.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse af 2. oktober 2012 ophæves.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 18. marts 2013.

Anonymiseret

kontorfuldmægtig